

Libris

Valeriu Gramațki

Respect pentru oameni și cărți

PRINȚESA ȘI BĂFOAUL

POVESTE
MODERNĂ

Valeriu Gramațki

PRINȚESA ȘI BUFORUL

POVESTE
MODERNA

prințesa de la un timp încoace devenise din cale-afară de mofturoasă. Curtenii se întreceau care mai de care s-o înveselească, dar totul era în zadar.

– Alteța voastră dorește, prea poate, să joace gajuri? îi propuse prima domnișoară de onoare.

– Ce prostie! Nu cumva îmi vei propune să ne jucăm și de-a mijatca? Mi s-a urât pe suflet de gajuri, mijatcă și alte nerozii copilărești. M-am săturat și de voi până-n gât, căci toți până la unul nu aveți nici un pic de fantezie! Oare chiar nu sunteți în stare să inventați ceva mai original?

– Alteță! Poate să vă distrez cu niște scamatorii interesante? interveni bufonul domnesc, scoțând câteva nuci din urechea dreaptă și făcându-le îndată să dispară în cea stângă.

– Nici nu vreau să aud! Toate scamatoriile tale le știu pe de rost. De altfel, tu vei atârna primul în ștreang, dacă nimeni nu va inventa în cinci minute

ceva care să mă distreze. Pentru asta te-angajat taică-meu, nu-i așa?

Bufonul înfricoșat se făcu nevăzut printre ceilalți curteni.

– Vă propun, Alteță, o plimbare călare sau în caretă, zise înfățișându-se înaintea ei vizitiul domnesc, atrăgând astfel asupra sa atenția prințesei mofturoase și salvându-l temporar pe bufon de mânia ei.

– Nu vreau! După asemenea plimbări mă apucă ametelele și mi se face greață. Vă cer să inventați imediat ceva interesant, altfel e vai și amar de voi, se răsti ea mânioasă, bătând din picior.

Curtenii încremeniră cu capul între umeri și cu ochii în pământ. Fiecare căuta să se ascundă la spatele vecinului său și se iscă o îmbulzeală de nedescris.

– Of, de s-ar mărita odată, îi șopti la ureche domnișoarei de onoare logofătul domnesc.

Dorința lui era, însă, irealizabilă, căci prințesa avea doar paisprezece ani.

– Slabă nădejde! Mai avem de așteptat încă mult și bine, îi șopti, la rândul ei, prima domnișoară.

